

**60. výročie
smrti bl. Zdenky**

**Rok
zasväteného života**

**200. výročie
narodenia Don Bosca**

Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník VII./2015

Číslo 36

SLNKO JE VŽDY NAD MRAKMI...

Tento úvodník píšem presne na 60. výročie smrti bl. sr. Zdenky Schelingovej. Aj keď oficiálna spomienka je o deň skôr kvôli sv. Ignácovi z Loyoly, tých 60 rokov vychádza presne 31.7. Sr. Zdenka zomrela 31. júla 1955 na onkologickom oddelení trnavskej nemocnice tri mesiace po prepustení z väzenia. Dožila sa necelých 39 rokov. Pochovaná bola 2. augusta 1955 na Starom cintoríne v Trnave. 16. októbra 1979 bola sestra Zdenka exhumovaná a spolu s 10 sestrami Svätého kríža prevezená z Trnavy do spoločného hrobu do Podunajských Biskupíc. 14. septembra 2003 bola Sv. Otcom Jánom Pavlom II. v Bratislave blahorečená. Chcem tu ponúknuť v skrátenej forme svedectvo o jej hlavnom skutku, ktorý urobila a ktorý je zachytený aj v Ústave pamäti národa SR.

Keď som bola v nemocnici v Bratislave, na oddelenie priviezli jedného pacienta, ktorý bol zmlátený, bol dobitý a ja som skutočne nechápala, čo sa vlastne stalo... Predstavila som si, že je to vyšetrovanec. Tak som ho dala do poriadku, ošetrila som jeho rany, poumývala som ho, prezliekla som ho... V nestráženej chvíli mi povedal: „Ja som kňaz.“ Tak som si uvedomila, že to bol kňaz, ktorý bol vo vyšetrovacej väzbe a až tak ho dobili, že ho doniesli do nemocnice. A teraz som rozmýšľala, ako mu mám pomôcť. A keď už

tam bol dva dni a ten veliteľ stráže povedal: „Pripravte väzňa, zajtra ide na transport a zajtra ho odvážame...“ vtedy som si uvedomila, že keď ten človek pôjde naspäť do vyšetrovacej väzby, to znamená znovu bitky, vyšetrowanie a ja som teraz chcela tomu človekovi pomôcť.“

Tak urobila takýto rozhodný čin, že samozrejme medzitým si už pripravila ľudí, ktorí jej pomohli, a tak v ten posledný večer dala uspávajúci prášok tomuto veliteľovi, ktorý ho strážil. Samozrejme, ten veliteľ zaspal a medzitým ona už mala pripravených ľudí, ktorí prišli a ktorí toho väzňa vzali, áno, a ráno, keď sa zobudil veliteľ, väzňa nebolo - no tak ohromný rozruch. Samozrejme, obklúčili celú väznicu, celú nemocnicu, prišli, no a samozrejme všetky sestričky nahnali do jednej sály. Najväčšie vyšetrowanie bolo voči sestre Zdenke, pretože ona bola večer (v službe). Tak hovorí: „Ja som si to uvedomila, že teraz už je na mňa rad. Ešte pokiaľ som mohla, utekala som do väzenskej kaplnky a tam som kľakla pred obraz, pred kríž, pred Ukrižovaného a prosila som ho: „Pane, prosím ťa, zachráň toho kňaza, zachráň mu život a za jeho život ti dávam svoj, vezmi ho.“ No a samozrejme za chvíľu prišli, zatkli ju, zavreli ju.

Bl. sr. Zdenka, ďakujeme Ti za tvoj príklad rýchleho, odvážneho a život obetujúceho skutku voči bližnému. Prosíme Ťa, oroduj za nás, aby sme dokázali byť čo najviac takí ako Ty.

(Marek Kunder)

Boh počúva naše srdce

KTO SOM?

Každý muž, každá žena hľadá svoju identitu, svoju skutočnú osobnosť. Kto som? Niekedy je to otázka, ktorú si s úzkosťou kladieme v stredných rokoch. Usilovali sme sa vytvoriť si osobnosť, realizovať sa podľa najhlbších túžob, byť úspešní. Vložili sme sa do práce, do rodiny, do vzťahov, prevzali rôznu zodpovednosť atď. Niekedy až do vyčerpania... No sme akísi prázdni, neuspokojení, rozpačití: Kto naozaj sme? Vyjadruje to, čo sme doteraz žili, čím sme? Časť toho, kto sme sa odvíja od našich dejín, od toho, čo sme zdedili, od vecí, ktoré sme podstúpili, od rozhodnutí, ktoré sme urobili, no to nie je najhlbšie vnútro. Ono sa ukazuje a rozvíja len v stretnutí s Bohom, ktoré nás očisťuje od všetkého povrchného a vykonštruovaného v našej identite, aby nám umožnilo dospieť k tomu, čím naozaj sme v jadre svojej osobnosti. Naša pravá osobnosť nie je ani tak skutočnosťou, ktorú treba vytvoriť, ako darom, ktorý treba prijať. Nejde o to niečo vybojovať, ale nechať sa zrodiť. Ty si môj syn, ja som ťa dnes splodil (porov. Lk 3,22 a Ž 2,7). V Lukášovom evanjeliu tieto slová hovorí Otec Ježišovi pri jeho krste, no môžeme si ich úplne prisvojiť na základe nášho vlastného krstu. Podstata našej osobnosti spočíva v dvoch skutočnostiach, ktoré sme povolani postupne objavovať. Jednoduchých, no nekonečne vzácných: v Božej láske k nám a v našej jedinečnej láske

k nemu. V modlitbe a stretnutí sa s Bohom objavujeme jedinečnú lásku Boha k nám. Je hlboko inšpiratívne pre každého cítiť sa jedinečne milovaný. Nie všeobecne, ako súčasť veľkej skupiny, ale byť povšimnutý a ocenený ako jedinec. Zážitok lásky je fascinujúci, pretože naznačuje, že niekto mi dáva hodnotu, ktorú nemá nik iný, a naopak, mám v jeho očiach jedinečnú cenu. To je to, čo robí Otcova láska. Pod jeho pohľadom môže každý z nás zakúsiť, že je veľmi osobne milovaný, že je Boží vyvolený. Často mávame pocit, že Boh miluje všeobecne: miluje všetkých ľudí, medzi ktorých patrím, má sa teda trochu zaujímať aj o mňa! No byť milovaný „globálne“ ako súčasť nejakého celku, nás nemôže uspokojiť. A vôbec to nezodpovedá skutočnosti Otcovej lásky, ktorá je osobitá, jedinečná pre každé jeho dieťa. Božia láska je osobná a zosobňujúca. Každý z nás má úplné právo povedať: Boh ma miluje tak ako nikoho iného na svete! Boh nemiluje dve osoby rovnakým spôsobom, pretože jeho láska je presne tým, čo vytvára našu vlastnú osobnosť, ktorá je u každého odlišná. Medzi dušami je väčší rozdiel než medzi tvármi, povedala sv. Terézia z Avilly. Túto jedinečnú osobnosť symbolizuje „nové meno“, o ktorom hovorí Písmo. V Knihe proroka Izaiáša čítame: ...“ budeš sa volať novým menom, ktoré ti určia Pánove ústa“ (Iz 62,2). A v Zjavení apoštola Jána: „Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám: Tomu, kto zvíťazí, dám zo skrytej manny a dám mu biely kameňok a na kameňku napísané nové meno, ktoré nepozná nik, iba ten, kto ho dostane“ (Zjv 2,17).

dokončenie na nasledujúcej strane

Táto jedinečná Božia láska ku každému zasa jedinečne odpovedá. U mnohých svätcov, a najmä svätíc, nachádzame výroky: „Ježišu, chcem ťa milovať tak, ako ťa ešte nikto nemiloval! Hoci nie sme Terézia z Avilly či František z Assisi, naša túžba nie je márna a môže sa vyplniť v našom živote. Môžeme aj my prejaviť Bohu a aj svojim bratom a sestram, Cirkvi, svetu, lásku, ktorú im ešte nikto neprejavil. Máme Bohu čo darovať zo

svojej osobnosti ako odpoveď na lásku, ktorú nám preukazuje, s milosťou, ktorú od neho prijímame. V Božom srdci, v tajomstve Cirkvi, máme jedinečné miesto, vlastnú plodnosť, jedinečnú a nenahraditeľnú úlohu, ktorú nemôže zastať nik iný.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Philippe, J.: Modlitba. Škola lásky.

1. čítanie: Ex 16, 2-4. 12-15

Žalm: Ž 78, 3+4b-d. 23-24. 25+54

Ant.: Pane, daj nám chlieb z neba!

2. čítanie: Ef 4, 17. 20-24

Evanjelium: Jn 6, 24-35

Krátke zamyslenie na evanjelium: Zázrak nasýtenia zástupu vyvolal reakciu. Ľudia očakávajú, že muž z Nazareta môže zastaviť hlad a povinnosť pracovať. Ježiš ale pozornosť poslucháčov vedie ďalej. Vedie ju k viere, ktorá je kľúčovou pre stretnutie s

Bohom. Viera v bežnom ľudovom chápaní označuje niečo neobvyklé, nadprirodzené zázraky... Z takého obmedzeného poňatia viery Ježiš zástupy hneď vyvedie. Skutočné zázraky sú iba odkazom na Nebeského Otca. V prvom rade ide o neho. Až v takto správne chápanom poňatí viery sa môžeme znova sústrediť na Ježiša. Nie iba na jeho zázračnú moc premeniť chlieb, ale aj na jeho mesiášsku úlohu: úlohu záchrancu človeka, ktorý môže každého, kto uverí, priviesť k Otcovi.

Modlitba žaltára a breviára: 2. týždeň

VÝROČIE POSVIACKY HLAVNEJ MARIÁNSKEJ BAZILIKY V RÍME - SANTA MARIA MAGGIORE

Bazilika Santa Maria Maggiore v Ríme patrí medzi štyri hlavné rímske baziliky. Výročie jej posvätenia slávime každoročne ako ľubovoľnú spomienku 5. augusta. Bazilika pochádza zo 4. storočia, je situovaná na Piazza d'Esquiline. Podľa stredovekej legendy v polovici 4. storočia žili v Ríme bohatí a vznešení zbožní manželia. Boli však bezdetní. Bez prestania prosili Boha, aby im požehnal potomka. No to sa nenaplnilo. Modlili sa teda, aby správne investovali svoj majetok. Štedro podporovali chudobných. Neskôr sa rozhodli, že svoj majetok venujú Panne Márii. Modlili sa, aby im zjavila, akým spôsobom to majú urobiť. V noci zo 4. na 5. augusta sa im každému osobitne zjavila Panna Mária a povedala im, aby jej vystavali chrám v Ríme na vršku, ktorý bude ráno pokrytý snehom. Ráno, dňa 5. augusta 352 sa Eskvilínsky vršok beľal snehom, hoci vtedy býva v Ríme najväčšia horúčava. Zbožný šľachtic Ján so svojou manželkou videli, že to, čo videli v noci, nebolo len preludom. A tak sa ponáhľali za pápežom Libériom, ktorý mal to isté zjavenie. Spolu prišli potom aj s duchovenstvom a množstvom ľudí na spomínané miesto a chválili Boha za to. Pôvodne tam stála pohanská stavba, ktorú dal postaviť pohanský cisár Tibérius pre svoju nehanebnú matku Líviu. Mnoho kresťanov tu prišlo o život. Tu teda onedlho začali stavať. Chrám bol o rok hotový. Pápež Libérius ho posvätil a bazilika sa stala materským chrámom

všetkých kostolov, zasvätených Panne Márii. Preto aj má názov Santa Maria Maggiore (Maggiore – väčšia). Niekedy sa zvykne nazývať aj Bazilika Panny Márie Snežnej, práve podľa legendárneho príbehu so snehom.

V bazilike Santa Maria Maggiore sa odohrala udalosť významná aj pre nás, Slovanov. Keď v roku 867 prišli do Ríma sv. Cyril a Metod, aby vyžiadali povolenie u pápeža slúžiť sv. omše v starosloviencine, reči našich predkov, práve v tejto bazilike pápež Hadrián II. slávnostne schválil používanie staroslovienciny ako štvrtého bohoslužobného jazyka. Tu sa po prvýkrát slávila sv. omša v reči našich predkov.

Pred bazilikou stojí nádherný korintský stĺp, ktorý bol pôvodne časťou Konštantínovej baziliky na rímskom fóre. Na toto námestie ho dal premiestniť pápež Pavol V. Na jeho vrchol umiestnili bronzovú sochu Panny Márie a pri päte stĺpa sú vyryté slová: „Zasvätil ho Panne, prameňu pokoja.“

Spomienka na posviacku tejto baziliky sa začala sláviť v Cirkvi v roku 1568.

Zdroj: zivotopisysvatych.sk

PRÍBEHY

NA VRCHOLE

Celé roky sa rôzne expedície snažili vystúpiť na najvyšší vrch sveta Mount Everest, ktorý čnie do výšky 8 848 metrov nad morom. Po mnohých neúspechoch i tragédiách vystúpili na vrchol 29. mája 1953 ako prví Edmund Hillary a šerp Tenzing Norgay

Ten úžasný moment opisuje Hillary takto: „Podal som mu pravicu, aby sme si potriasli ruku. Ale Tenzingovi to nestačilo. Vrchol sa mi okolo krku a z celej sily ma objal!“ Tak anglický horolezec spolu s domorodým šerpom dosiahli vrchol najvyššej hory sveta. Správu o úspechu výpravy bežal rýchly posol oznámiť do Londýna. Bolo to prekvapenie a dar ku korunovácii kráľovnej Alžbety II., ktorá sa konala 2. júna 1953. Neskôr kráľovná povýšila Edmunda Hillaryho, bývalého včelára pôvodom z Nového Zélandu, do šľachtického stavu a Tenzing Norgay bol vyznamenaný ako hrdina. Z dvoch podmaniteľov hory sa zo dňa na deň stali hrdinovia. Čo však tých 350 nosičov, ktorí priniesli pod horu takmer 10 ton zásob a materiálu? Cestu k vrcholu kliesnil celý tím horolezcov a desiatky šerpov odvážne a obetavo zásobovali výškové tábory. O tých sa väčšinou nepíše... Vedúci výpravy John Hunt povedal, že kľúčom k úspechu bola tímová spolupráca. Hillary si veľmi dobre uvedomoval, že za ním stála armáda obetavých ľudí, bez ktorých by sa výstup nemohol uskutočniť. Ak sa ti podarí dosiahnuť nejaký veľký úspech, nezabudni na tých, bez ktorých by si to určite nedokázal.

Nikto z nás nie je opustený ostrov, každý je časťou celku.

John Donne

KRÁĽOVSKÁ POCTA

Edmund bol obyčajný dedinský chlapec, ktorý pochádzal z Papakury - toho najzapadnutejšieho kúta anglickej kolónie - Nového Zélandu. Keď sa dozvedel, že je pozvaný do Anglicka, aby ho za zdolanie najvyššej hory sveta ocenili šľachtickým titulom, roztriasli sa mu kolená. Dokáže sa on, včelár, správať ako šľachtic? „Už nebudem môcť pobežovať po svojej farme len tak, v starých montérkach,“ sťažoval sa zúfalo. „Asi si budem musieť kúpiť nové...!“ Potom nastal deň, keď počas veľkej slávnosti, na ktorej sa zúčastnilo 7 500 významných hostí, vstúpil do Buckinghamského paláca, a to priamo do prítomnosti kráľovnej Alžbety. Voviedli ho do slávnostnej siene, kde sa zhromaždili šľachtici a významné osobnosti. Kráľovná bola vtedy mladá a veľmi krásna. Vyzvala ho, aby pokľakol. Potom vzala do ruky malý meč, zľahka sa dotkla oboch jeho ramien a povedala: „Sir Edmund, povstaňte!“ Tak sa z obyčajného dedičana stal zo dňa na deň šľachtic.

Keď ho kráľovná takto ocenila, Ed si uvedomil, že to nie je len mimoriadna pocta, ktorú si nijako nezaslúžil, ale aj vážny záväzok. Rozhodol sa robiť česť svojej ríši. Neskoršie roky jeho života ukázali, že podľa svojho rozhodnutia aj konal.

Kráľ vesmíru chce poctiť mimoriadnou priazňou aj každého z nás. Chce nás prijať za svojich synov a dcéry. Stať sa členmi kráľovského rodu, to je naozaj mimoriadna pocta, ktorá nás zaväzuje žiť tak, aby sme svojmu kráľovi robili česť.

Cesta na vrchol slávy vedie údolím pokory.

Croft M. Pentz
(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: Život je zaujímavý

Vo Vatikáne otvorili výstavu Ján Pavol II. a židovský národ

Taliansko 29. júla (RV) V ľavom krídle Berniniho kolonády na Námestí sv. Petra otvorili výstavu o medzináboženských vzťahoch katolíkov a židov. Multimediálna expozícia sa sústreďuje na rolu, ktorú zohral v týchto vzťahoch svätý pápež Ján Pavol II. Nesie názov „Vzájomné požehnanie – pápež Ján Pavol II. a židovský národ“ a zapadá do aktuálneho kontextu 50. výročia deklarácie Druhého vatikánskeho koncilu Nostra aetate o vzťahu Cirkvi k iným náboženstvám.

Návštevník má príležitosť vstúpiť aj do atmosféry historickej udalosti z 13. apríla 1986, keď Ján Pavol II. zavítal do Rímskej synagógy, kde ho srdečne prijal vrchný rabín Elio Toaff. Do dejín sa trvalo zapísalo vyjadrenie Jána Pavla II., ktorý o židovských veriacich hovoril ako o „našich starších bratoch“.

Expozícia zložená z videoprojekcií, obrazových panelov, písomných a fotografických dokumentov so zvukovým sprievodom vznikla v USA a má za sebou už desaťročné putovanie po výstavných sieňach. Medzi celkovo 18 inštaláciami figurujú mestá ako New York, Los Angeles, Chicago či Filadelfia.

Na inaugurácii dňa 28. júla vo Vatikáne sa spolu s predstaviteľmi Svätej stolice, Talianska a mesta Ríma zúčastnil aj vrchný rímsky rabín Riccardo di Segni. V Krídle Karola Veľkého (Braccio di Carlo Magno) si možno výstavu pozrieť denne od 9. do 18. hodiny, okrem nedele a tiež stredy dopoludnia, až do 17. septembra. Vstup je bezplatný.

Text zverejnený na internetovej stránke TK KBS

Do slovenských kníhkupectiev prichádza prvá kniha farára Mariána Kuffu

Bratislava 23. júla (TK KBS) Do slovenských kníhkupectiev prichádza kniha Kazateľnica život. Obsahuje 31 príbehov zo života žakovského farára, jeho pohľady na rodinu, manželstvo a Cirkev. Príbehy vychádzajú v spolupráci s farárom Kuffom na kresťanskom portáli www.cestaplus.sk a v spolupráci s kresťanským vydavateľstvom Kumran.sk prichádzajú aj na knižný trh. Kniha má 96 strán a obsahuje štyri tematické celky: O Cirkvi, O láske, manželstve a rodine, O pokore a pýche, O živote na fare v Žakovciach.

TK KBS informoval Martin Ližičiar

Šarské oznamy

V ČASE OD **03.08.2015** DO **09.08.2015**

Upratovanie kostola: Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň už prosíme nasledujúce rodiny: **rod. Benčovu, rod. Hrehovu, rod. Baransku - Jarkova ul.** Upratuje sa v sobotu ráno o **8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni od **9.8. – 15.8.** vedie modlitby pred sv. omšami **p. Mária Feníková.**

Pobožnosť sv. ruženca: Dnes poobede pobožnosť sv. ruženca bude klasicky o **14³⁰** spojená s výmenou ružencových tajomstiev.

Sv. spoveď: Keďže je prvopiatkový týždeň, možnosť sv. spovede bude každý deň hodinu pred večernými sv. omšami od pondelka do piatku, čiže od **17³⁰**. Pri ranných sv. omšiach podľa potreby.

Sv. spoveď chorých: Chorých budeme navštevovať klasicky v piatok od rána od **8⁰⁰**. Prosím vás, nahláste ich v sakristii.

Predmanželské ohlášky:

1. Maroš Dzugas, syn Jozefa a Evy rod. Krajníkovej z Bijacoviec a **Andrea Kmeťová**, dcéra Ľubomíra a Aleny rod. Hobľakovej z Čemerného, 3x.

2. Ing. František Baník, PhD., syn Františka a Heleny rod. Kaňuchovej z Čemerného a **Mgr. Viera Tkáčová**, dcéra Ing. Milana a Viery rod. Sotákovej z Čemerného, 2x.

Rozpis lektorov: Premenenie Pána: 18.30 hod. - **rod. Musáková;**

19. nedeľa v cezročnom období: 8.00 hod. - **rod. Mudrákova**, 10.00 hod. - **P. Majerčín - P. Fincický**, 18.30 hod. - **rod. Polákova.**

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915 947 309;**
Anton Tatarko, kaplán - **0905 514 699;**
Pevná linka na faru - **057 4426 286.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 03.08.2015 DO 09.08.2015

PONDELOK	03.08.2015	Sv. omša: 18³⁰ (K+T) <i>Poklona Sv. Oltárnej:</i> 19 ¹⁵
UTOROK	04.08.2015	Sv. omša: 6³⁰ (T+K) <i>Sv. Jána Márie Vianneyho, kňaza (spomienka)</i>
STREDA	05.08.2015	Sv. omša: 18³⁰ (K+T) <i>Výročie posviacky hlavnej mariánskej baziliky v Ríme (spomienka)</i>
ŠTVRTOK	06.08.2015	<i>Poklona Sv. Oltárnej:</i> 17 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T+K) <i>Premenenie Pána (sviatok)</i>
PIATOK	07.08.2015	Sv. omša: 6³⁰ (K) <i>starý kostol</i> Sv. omša: 18³⁰ (T) <i>1. piatok v mesiaci k úcte BSJ</i>
SOBOTA	08.08.2015	Večeradlo s P. Máriou: 17 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T+K) <i>Sv. Dominika, kňaza (spomienka)</i>
NEDEĽA	09.08.2015	Sv. omša: 8⁰⁰ (K) Sv. omša: 10⁰⁰ (K) Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T) <i>starý kostol</i> 19. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

„Nič ma nezastraší, ani vietor, čo prihnal husté mraky, lebo to bude iba okamih. Moja dôvera rastie, lebo viem, že za mrakmi je moje milované Slnko.“
(bl. Zdenka Schelingová)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.